

ΑΦΡ. Λοιπὸν δὲν τοῦ τὴν δίδομεν.

ΚΑΝΔ. Συμφωνότατοι. Τί θὰ πῇ αὐτό. (Δίδουν τὰς χεῖρας).

ΓΑΡΔ. (πλησιάζων ὡς καὶ ὁ Χρυσάνθος). Βλέπω ὅτι εἰσθε σύμφωνοι.

ΑΦΡ. Συμφωνότατοι. Νὰ παρακαλέσωμεν τὸν κύριον ν' ἀναβάλωμεν τὴν ἀπάντησίν μας, διότι ἀκόμη δὲν ἔχομεν καιρόν.

ΓΑΡΔ. (ὀργίλως). (Τῷ Χρυσάνθῳ). Ναὶ εἶναι μικροῦλα ἀκόμη.

ΧΡΥΣ. (ὀργίλως). Κύριε Γαρδούμπα, δὲν σὰς χρεωστοῦσα τίποτε νὰ μὲ ἐκθέσετε. Χαίρετε. (Φεύγει διὰ τῆς θύρας τῆς εἰσόδου ταχέως).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΟΗ

Ὅλοι πλὴν τοῦ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

(Ἡ Κλειὼ εἰσέρχεται ἀφ' ὅπου ἐξηλθεν ἅμα τῇ ἐξόδῳ τοῦ Χρυσάνθου καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν τράπεζαν. Παρατηρεῖ ἐξετασικῶς ὄλους. Τὸν μὲν Γαρδούμπαν ἐκπληκτικόν, τοὺς δὲ γονεῖς τῆς ἀνησύχους. Εἰσέρχεται ὁ Βασίλης κατὰ τὴν βωβὴν αὐτὴν σκηνὴν διὰ τῆς θύρας τῆς εἰσόδου.

ΚΛΕΙΩ. (τῷ Γαρδούμπᾳ). Λοιπὸν;

ΓΑΡΔ. (τραγικῶς). Ὑπαγε εἰς Μοναστήριον.

ΚΛΕΙΩ. (πίπτει ἐπὶ καθίσματος λιπόθυμος). Πάλι!

ΑΦΡ. (σπεύδουσα πρὸς τὴν Κλειώ). Νερό, Νερό.

(Ἔρχονται ὅλοι πρὸς τὴν Κλειώ. Καὶ οἱ τέσσαρες συγχρόνως λαμβάνουν ἀνὰ ἓν ποτήριον ὕδατος ἐκ τῶν τεσσάρων εὗρισκομένων ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ρίπτουν ὕδωρ διὰ τοῦ στόματος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Κλειοῦς συγχρόνως ἐνῶ πίπτει ἡ αὐλαία).

ΙΩ. ΔΕΛΗΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΤΟ ΡΟΔΟ

ΟΛΑ τάνθη εἶνε καλὰ καὶ χαριτωμένα:
ὁ σεμνὸς ὁ μενεξέξ, ἡ ἀγνή μερσίνη,
τὸ γλυκὸ γαρούφαλο, οἱ ἀφράτοι κρίνοι,
ὅλα ἔχουν χωριστὴ χάρι τὸ καθένα.

Μὰ τὸ ῥόδο πειὸ πολὺ ἀπὸ τᾶλλο ἀξίζει
ποῦ κι' ἂν χάσῃ τὴ μορφὴ καὶ τὰ χρώματά του,
μέσ' ᾗ τὰ σκόρπια φύλλα του μένει τᾶρωμά του
καὶ νεκρὸ ἀκόμα ζῇ, κι' ἀνοιξί θυμίζει.

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ